

Mál nr. 212/2021**M og
V v/ ábyrgðarliðar fjölskyldutryggingar A hjá V****Ágreiningur um hvort bótaskylda sé til staðar vegna sprungu við helluborð.****Gögn.**

Málskot dags. 19.05.2021 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 04.06.2021 ásamt fylgiskjölum 1-3.
Viðbótarathugasemdir M, dags. 05.06.2021.

Málsatvik.

M krefst bóta úr ábyrgðartryggingarlið heimilstryggingar A hjá V. Í málskoti kemur fram að A hafi verið að fíflast með ketilbjöllur í eldhúsi á heimili M og hafi misst aðra þeirra á borðplötuna sem hafi þá sprungið í hornunum út frá helluborðinu. V hafi hafnað kröfunni með vísan til þess að um óhappatilvik hafi verið að ræða, en ekki mistök eða vanrækslu. M telur um orðhengilshátt að ræða af hálfu V sem túlki það einhliða sér í vil hvaða hugtök nái yfir háttsemi A. Það hljóti að hafa verið mistök að lyfta ketilbjöllum í eldhúsi þar sem hvorki var staður né stund fyrir slíkt. Ásetningur A hafi vissulega ekki verið til þess að valda tjóni en það standist ekki að mistök samkvæmt túlkun V leiði til bótaskyldu en óhöpp ekki.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að umrætt tjón hafi átt sér stað hinn 2. maí 2021, á heimili M en A sé sonur hans. M hafi sent V tjónstilkynningu, dags. 10. maí og hafi þar sagt að ketilbjalla hafi fallið með nokkrum þunga á steinplötu í eldhúsi. Hafi V óskað eftir frekari lýsingu á atvikum og hafi A þá lýst því með eftirfarandi hætti „Ég var að færa ketilbjöllur til í byrjun mánaðar og var með eina bjöllu í sitthvorri hendinni. Önnur bjallan rennur til í höndunum á mér þegar ég er að leggja þær niður og skellur niður smá þunga á borðið og það myndast sprungur í sitthvort hornið út frá helluborðinu.“ Í þessu felist ekki saknæm háttsemi af hálfu A, sem sé skilyrði fyrir skaðabótaskyldu heldur hafi einfaldlega verið um óhapp að ræða. Það eitt og sér að leggja ketilbjöllu frá sér á eldhúsbekk feli þá ekki í sér gáleysi og saknæma háttsemi. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M áréttar hann áður fram komnar röksemdir sínar og hafnar því að hægt sé að túlka umrætt atvik sem óhapp án þess að gáleysi komi þar við sögu. Gáleysi og óhapp séu náskyld hugtök og ótækt að V geti túlkað þau á þennan hátt sér í vil.

Álit:

Í skilmálum þeim sem eiga við um umrædda váttryggingu A hjá V segir í gr. 3.1 í 2. kafla um bótasvið váttryggingarinnar að váttryggt sé gegn þeirri skaðabótaskyldu sem falli á váttryggða samkvæmt íslenskum lögum enda sé skaðabótaskyldan bein afleiðing af tjóni á mönnum og munum og ekki víðtækari en venjuleg skaðabótaskylda utan samninga. Við mat á því hvort skaðabótaábyrgð sé almennt til staðar þarf að líta til þess hvort tjóni hafi verið valdið með saknæmum hætti, og tjónið megi þannig rekja til ásetnings eða gáleysis tjónvalds. Verður hann með öðrum orðum að hafa sýnt af sér sök. Fyrirliggjandi er lýsing A á atvikum og af henni eða öðrum gögnum málsins verður ekki talið sýnt að hann hafi sýnt af sér gáleysi í aðdraganda tjónsatburðar, heldur virðist hafa verið um óhappatilvik hafi verið að ræða, þ.e. að ketilbjallan hafi runnið til í höndunum á honum. Það er tjónþoli, M, sem ber sönnunarbyrðina fyrir því að tjón hans sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu váttryggingartaka, atvika eða aðstæðna sem hann beri ábyrgð á. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni hefur slík sönnun ekki tekist og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar A hjá V.

Reykjavík 24. Júní 2021

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.